

РЕШЕНИЕ

№71

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 01 март 2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на петнадесети февруари през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура–Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 38 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област против решение №978 от 01.12.2011 г., на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1344 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2302993/20.07.2011 г., на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) - Софийска област, издадено срещу „Леми 2010” ЕООД, гр. Перник, за нарушение по чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда (КТ), с определено на основание чл.416, ал.5 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500лв.. С оспореното решение районният съд е приложил разпоредбата на чл. 415в от КТ и е намалил размера на наложената санкция от 1 500 лв. на 300 лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е необосновано и неправилно. На тези основания от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като се произнесе по същество и потвърди процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба „Леми 2010” ЕООД, гр. Перник не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна:

Относно съдържащото се в жалбата оплакване за необоснованост на атакувания съдебен акт следва да се отбележи, че такова основание за касация не е сред изброените в чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и не следва да бъде обсъждано. Колкото до необоснованост, въз основа на допуснати от съда съществени процесуални нарушения във връзка с процеса на доказване и преценката на доказателствата, в хода на извършваната от настоящия съд проверка такива пороци не се установяват.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях е приел за безспорно установено от фактическа страна, че при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от контролни органи на Дирекция „ИТ” Софийска област в обект – “магазин за хранителни стоки и ресторант “Кралица””, находящ се в гр. Перник и стопанисван от „Леми 2010”ЕООД, последният, в качеството на работодател, не е изплатил в установените срокове уговореното трудово възнаграждение за извършена работа за месец февруари 2011г. на лицето Х.Н.Д.*** на длъжност „помощник-готвач”. След извършена и документна проверка за така констатираното нарушение на работодателя е съставен акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който на 20.07.2011 г. е издадено и процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд - Перник е приел от правна такава, че производството по административно наказване е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, като акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи и при спазване изискванията за съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Нарушението по чл. 128, т. 2 от КТ е прието за безспорно установено и доказано въз основа на събраните писмени и гласни доказателства. Наложено административно наказание обаче районният съдия е приел за несправедливо и съответно неправилно квалифицирано по реда на санкционната норма на чл.416,ал.5 от КТ вр.чл. 414, ал. 1 от КТ, тъй като са били налице предпоставки за приложение на привилегирования състав на чл. 415в то КТ.

Настоящия касационен състав споделя изцяло позицията на първата съдебна инстанция, обективизирана и мотивирана в обжалваното решение.

Не се споделя твърдението на касационния жалбоподател, че чл. 415в от КТ в настоящия случай е неприложим. Правилни са изводите в атакуваното решение, че двете кумулативно необходими предпоставки изискуеми по чл. 415в от КТ в казуса са налице. Видно от представените по делото материали трудовото възнаграждение за м. февруари 2011г. на Христина Драгомирова е изплатено и нарушението е отстранено. Това се потвърждава и от свидетелските показания на лицето, чието трудово възнаграждение е предмет на административнонаказателното производство. Х.Д.*** е потвърдила пред районния съд, че към този момент „Леми 2010”, в качество на неин работодател не ѝ дължи месечни възнаграждения за положен труд, в частност за месец Февруари. Доказателства да са настъпили вредни последици за работника от ненавременното изплащане на трудово възнаграждение по делото административнонаказващият орган не е ангажирал пред въззивния съд, като такова заявление не е направила в съдебно заседание и разпитаната по делото Х.Д.***.

Решението на районния съд кореспондира и с ТР № 3 от 10 май 2011г. на ВАС, че разпоредбата на чл. 415в от КТ е привилегирован състав, приложим в хипотезата на налагане на санкция за нарушенията описани в чл. 414, ал. 3 от КТ и в случаите, когато се установи, че са налице визираните от законодателя кумулативно дадени предпоставки по чл. 415в от КТ, административнонаказващият орган следва да приложи именно отговорността по последния текст. В същия дух са и мотивите към проектозакона за изменение и допълнение на КТ обн. ДВ, бр. 108/2008 г., че уредбата на маловажните случаи ще стимулира работодателите към незабавно отстраняване на нарушенията, което кореспондира и с целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

Мотивиран така касационният съд смята, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е правилно и законосъобразно.

При разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка по реда и на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съд не констатира пороци на атакувания съдебен акт и относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, настоящия съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №978 от 01.12.2011 г., постановено по НАХД №1126/2011 г., по описа на Районен съд – Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/